До:

ТЪЖБА

От Валери Александров Георгиев, GSM 884 829 669
с постоянен адрес град Лом ул. Пристанищна 4, бл. 33 ап.62

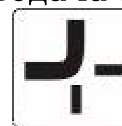
(СРЕЩУ – АС, София, община Елин Пелин, МВР София)

РЕШЕНИЕ НА РС Елин Пелин НАХД 101/2010 от 08.09.2010 и
Решение на Административен съд София по КАНД 147/2011 година.

Р а з д е л II - Престъпления по служба Чл. 285. Длъжностно лице, което съзнателно допусне подчинено нему лице да извърши престъпление, свързано със службата или работата му, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното престъпление.)

На 13 Февруари 2010 г., Аз съм потърпевш в ПТП при пътен инцидент, за което нямам вина освен вината на общинската управа на град Елин Пелин, както и заради бездействието й за предотвратяване на подобни произшествия или ПТП. На 13 Февруари 2010г., според НП №167/10 от 04.03.2010г., на КАТ Елин Пелин имаме следния случай;

Излизайки от централна улица на града, или от центъра на град Елин Пелин, аз се движех съобразно предвидените в закона условия касаещи скоростта, вниманието, концентрацията и всичко необходимо, за едно безопасно пътуване по пътищата в страната, конкретно в населено място.

По пътя пред мен, нямаше указания за промяна категорията на пътното платно или на пътна лента. На пътната лента от центъра на града, липсваше непосредствено указание за наближаваща промяна в условията на пътната категория, позволяващи на водача на МПС, да се съобрази с тях. Или липсваше знак № **Т13** , както и указващият **Т8**

към **В2**, касаещо още по-интересната липса на знак, т.нар. **В2**

, който за мое изумление, се оказва, че се намира на около **35** метра от “пътната лента”, скрит вдясно и далеч на пътното платно, което платно от своя страна, не е маркирано по съответния начин с пътна маркировка от службата на общината, на град - Елин Пелин, докато Стоп линията, както и островната разделителна линия на пътното платно, които са разделящи го на пътни ленти за движение, или ленти за движение на МПС, липсваха (на което бяха свидетели служителите от **КАТ**); липсваше не на

последно място знак **Б1** , който ни съобщава за наличието на **Т13**, или обратно, или заедно ни предпазват от опасността, касаеща **Б2**, който практически по ЗДП липсва!

Пътните знаци в **РБ**, се поставят непосредствено вдясно на пътното платно, или лентата за движение, ако са разделени участъците с пътна маркировка!

Маркировката <u>липсваше</u>. **Б2** беше поставен на около **35**-40 метра от "пътната лента". Пътното платно, не бе разделено на пътни ленти, за движение на МПС. Липсваха **Т13**, както и **Б2** на място, наречено "Черния Мост". Липсваше **Т8** по ЗДП, както и горните, което ме постави в затруднени условия предвид, че Аз се движех с пълното право на ДЕСНОСТОЯЩ и бях ударен от автомобил, идващ от лявата ми страна и който не направи необходимото, без спирачен път или нищо за предотвратяване на ПТП, или на инцидента. Шофьорът бе възрастен, пълен човек в таксиметров автомобил и според оплакването му, все още на изплащане или лизинг и който, отказа предложеното му споразумение от служителите.

ВТОРА ЧАСТ / КЪМ СЪДА НА ГРАД ЕЛИН ПЕЛИН

1 - Заради **чл.120, ал.1 ГПК** и където се говори, че съдилищата осъществяват контрол за законността на актове, издадени от административните органи, Аз се обърнах към елин пелински районен съд при установяване истината, според **ал.2**, която е неприкосновена.

2 - В **чл.1, ал2. ЗДП** ни е дадено, че целта на закона е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване и да се опазва имуществото.

Затова намирам противоречие според **чл.3, ал.2, ЗДП**, касаещо стопанисването на пътищата от републиканската пътна мрежа, или на територията на община Елин Пелин. Тоест "лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване." **чл.3, ал.2, т.3, ЗДП.** "пътните знаци и пътната маркировка върху платното за движение се изработват и поставят така, че да бъдат лесно разпознавани." Засегнати **Глава IX чл.40, ал.1, ППЗДП**, или - "Пътните знаци се поставят от дясната страна на пътя срещу посоката на движението така, че да бъдат <u>лесно разпознавани</u> и <u>своевременно възприемани</u> от участниците в движението."

3 - Това обаче, ние не го намираме в конкретната ситуация. При липсващи пътна маркировка иили знаци, "лесно разпознавани и

своевременно възприемани", описано в текста на исковата молба, се предизвиква ПТП заедно с факта, че не бе изпълнено условието и по **чл.40, ал.1, ППЗДП** където четем, че "всеки знак, поставен отдясно, може да бъде повторен от другата страна на пътя, когато местните условия са такива, че съществува опасност той да не бъде забелязан своевременно."

Това от община Елин Пелин, не бе и не е направено.

4 - Така наближавайки въпросното място, Аз се водех по **Чл. 103, т.1 от ППЗДП**, или "на кръстовище, на което няма сигнализиран път с предимство - водачът е длъжен да пропусне автомобили, които се намират, или приближават от дясната му страна." **Чл. 48 ЗДП**. "На кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна". Аз се намирах от **дясната** страна на ударилия ме автомобил, на въпросната дата, който се намираше от **лявата** ми страна.

5 - Несъобразени условия също по **чл.104, ал.1, ал.2 ППЗДП**, касаещо осигуряването с табела **Т13**, указано в исковата ми молба, заедно със задължителните пътни знаци от мрежата на град Елин Пелин, според **чл.1, ал2. ЗДП.**

В случая претърпях вреда според **§1** от **ППЗДП** - Допълнителни разпоредби, **т.47** (ПТП), заради спазване правото ми по **т.48** от същия.

Изискуемия остров на платното за движение като пътна маркировка липсваше, както и досега. Докато **т.7** от **§1** на **ППЗДП** го указва за необходимо.

Няма го изпълнено условието и по **чл.40, ал.2 ППЗДП** - "При необходимост пътните знаци се поставят на островите върху платното за движение и в разделителната ивица на път с отделни платна за движение."

6 - Спазвайки **чл.56 от КРБ**, както и **чл. 57** от същата, касаещо законните права и интереси на гражданите, Аз се обърнах към съдебните власти апелирайки за отмяна на постановление **НП 167/10 от 04 Март 2010г**. на РУМВР Елин Пелин, което не отговаря на реалната обстановка, предизвикала ПТП по вина на общинските власти на града.

6.А - За случилото се, Аз нямах вина и като потърпевш, предявих иск за обезщетение за нанесените ми имуществени вреди, които бяха в размер изчислен на 3900 лв, допълнително пътните разходи по оспорване твърдението на РУМВР на града в размер на 150 лв.

6.Б - Апелирах за пълна отмяна на **НП 167/10** от 04 Март 2010г. на РУП град Елин Пелин пред съда на град Елин Пелин, за връщане на контролните точки от талона към СУМПС и възстановяване на имуществените вреди, понесени на общинската територия на града.

7 - Нищо от това, не беше изпълнено или съобразено по закон, който Аз през цялото време го спазвах във всяка една част. С Решение № 296/04.05.2011 год. по КАД № 147/2011 год. АССО оставя в сила решението на РС – Елин Пелин, постановено по НАХД № 101/2010 год.

Точно обратното.

ТРЕТА ЧАСТ

1 - Постановлението на МВР с № 167/10 от РС Елин Пелин, не бе отменено. 2 – Наложената глоба от 100 лева малко преди да се изплати и заради засегната честта и достойнството ми, бяха обжалвани в АССофия с КАНД 147/11. Инерцията на резултатната част между властите, беше еднакъв.

2 – Между временно от КАТ, ми губят най-вероятно контролния талон към СУМПС и започва преписка по издирването му.

1.А – Аз се разплатих за нанесените щети върху (тогава) моят автомобил с марка Ниссан и с монтанска рег. № 8468, вреда, която е нанесена ми от служителите по поддръжка на пътните участъци по ЗДП като задължение от страна на общината в град Елин Пелин в размер на изискуемите от тях 100 лева, решено и завършено в София.

3 – Моят иск за обезщетение, не беше приет. (все пак сме в България според разказ на приятел с подобен инцидент преди години, но в Австрия)

2.А – Загубен от органите на КАТ е контролният ми талон към СУМПС №3605523. В приложените документи се вижда преписка при издирването му между градовете Елин Пелин, Лом и Монтана.

2.Б – В крайна сметка, се оказва, че след заплащане на такса за загубата му от милиционерските органи неизвестно къде, Аз получавам в Монтана нов талон към СУМПС някъде на стойност около 5 или 8 лева с таксите към СИ`БАНК.

Дори да визирам в решенията на елинпелински и софийски съдилища **набеждаване** в извършването на нещо, което Аз не съм го извършил при стриктно спазване на Закона в народната ни република или, ако визирам **клевета** в действията и която, не отговаря на Истината най-малкото направено пред съд и на публично място; резултатът ще е същият поне, докато в страната ни се разполагат подобни съдилища.

1 - Дали има разгласено позорно обстоятелство срещу мен, направено чрез решението на елинпелински и софийски съдилища и чрез което, Аз съм обвинен и осъден ефективно с присъда въпреки претърпените от мен имуществени, морални и материални вреди? 2 - Дали съм набеден в извършването на ПТП въпреки, че извършителят и който е пряко съдействащ, е общината на града, но защитена от съучастните й елинпелински и софийски съдилища? 1.А – Позорното обстоятелство, не е ли описано в НП № 167/10 и потвърдено с КАНД 147/11? – въпреки основателните забележки към Законността на случващото се между организираните престъпни групи? 2.А – Имаме ли извлечена (поредната) облага от действията на организираната престъпност на територията на страната (въпросът не касае 100-те лева, дадени в "касичката")?

3 – Осигурени, защитени ли са средствата ми за Правна защита според ЕКПЗЧ? Нарушен ли е личният ми живот като последствие от действията на лица, свързани по един или друг начин чрез длъжността и възползващи се от служебното място?

ПРИЛОЖЕНИЕ – КЛЕВЕТА

1 - Ако някой разгласи позорно (което накърнява честта и достойнството) обстоятелство или припише престъпление, се наказва за клевета с глоба от 3000 до 7000 лева и с обществено порицание.

2 - Особеното е, че тази невярна информация е казана пред трето лице, не лично и изразеното твърдение е невярно, квалифицирано като клевета.

Но ако разпространената информация се окаже вярна, т.е. той е казал **истината**, тогава деецът не се наказва. – Той е казал истината.

Ако **клеветата** е:

- разпространена публично (в присъствието на други хора);
- разпространена чрез печатно произведение или по друг начин;
- ако отправилият (клеветата) е длъжностно лице или от представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или функцията му,
- довела до настъпването на тежки последици

то наказанието е глоба от пет хиляди лева до петнадесет хиляди лева и обществено порицание.

Набеждаване:

Ако някой пред надлежен орган на властта набеди в извършено престъпление другиго, но след като знае, че този е невинен или

представи неистински доказателства (Това са подправени доказателства с невярно съдържание) се наказва за **набеждаване** с лишаване от свобода от 1 до 6 години и с обществено порицание.

Ако вследствие на набеждаването бъда привлечен към наказателна отговорност, то наказанието за набедилият ме е по-тежко – лишаване от свобода от 1 до 10 години.

Разликата при набеждаването и клеветата за извършено престъпление е, че при <u>набеждаването</u> това твърдение се прави пред държавен орган, а при <u>клеветата</u>, тази информация е разкрита пред някого друг, било то група от хора в тяхно непосредствено присъствие, било то в печатно или интернет издание. Също така, набеждаването е престъпление от общ характер (компетентните органи водят процеса на доказване), докато клеветата е престъпление от частен характер.

Важно: Обидата и клеветата като престъпления се доказват в съдебното заседание, където се доказва:

- че е осъществено наистина извършеното;
- че извършеното е обществено опасно ;
- че извършеното противоречи на закона;
- че извършителят е извършил деянието умишлено – той трябва да съзнава и желае или да допусне опетняването на името ми, или накърняване на честта и достойнството ми;

че е налична причинната връзка между извършеното и осъществилия се резултат.

Чл. 146. (1) (Изм. - ДВ, бр.28/82 г. и бр. 10 от 1993 г.) Който окаже или извърши нещо унизително за честта или достойнството на другиго в негово присъствие, се наказва за обида с лишаване от свобода до шест месеца или с глоба до три хиляди лева.

> Чл. 147. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28/82 г. и бр. 10 от 1993 г.) Който разгласи позорно обстоятелство за другиго или му припише престъпление, се наказва за клевета с лишаване от свобода до една година или с глоба до пет хиляди лева, както и с обществено порицание.
> (2) Деецът не се наказва, ако се докаже истинността на разгласените об стоятелства или на приписаните престъпле ния.
> Чл. 148. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28/82 г.) За обида:
> 1. нанесена публично;
> 4. (изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г.) от длъжностно лице или от представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или функцията му, наказанието е лишаване от

свобода до две години или глоба от хиляда до пет хиляди лева, както и с обществено порицание.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 28/82 г.) За клевета, извършена при условията на предходната алинея, както и за клевета, от която са настъпили тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до три години и обществено порицание.

Всичко това, свързано с Европейски Съд по правата на човека заради нарушени:

1 - правото на зачитане на личния и семейния живот;
2 - правото на ефективни правни средства за защита;

ПРОТОКОЛ № 7 КЪМ ЕКЗПЧ към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

ЧЛЕН 3 Право на обезщетение в случай на съдебна грешка.

Когато влязла в сила присъда бъде впоследствие отменена или е последвало помилване въз основа на нови или новооткрити обстоятелства, които доказват, че е била допусната съдебна грешка, лицето, изтърпяло наказанието в изпълнение на такава присъда, се обезщетява съгласно закона.

ЕКЗПЧ / ЧЛЕН 6 Право на справедлив съдебен процес.

1. Всяко лице, при решаването на правен спор относно основателността на каквото и да е наказателно обвинение срещу него, има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок, от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона.

ЕКЗПЧ / ЧЛЕН 6 / Срещу Член 6. т.1 - СПРАВЕДЛИВОСТТА – Виж горе или в документите при обявеното за завършило дело – касаещо съучастниците, действията им / След 1992-ра година, съдът е НЕЗАКОНЕН.

ОБЕЗЩЕТЕНИЯ И ВРЕДИ

8. Обезщетение за вреди може да бъде присъдено само доколкото вредите са резултат от констатираното нарушение.

9. Целта на присъждането на обезщетение за вреди от Съда е да предостави на жалбоподателя компенсация за действителните вредоносни последици на нарушение на
Конвенцията.

2. Имуществени вреди

10. По отношение на имуществените вреди, принципът е, че жалбоподателят трябва,
доколкото е възможно, да бъде поставен в ситуацията, в която е щял да бъде, ако
нарушението не се бе случило – с други думи restitutio in integrum. Това може да включва обезщетение както за действително претърпяната загуба (damnum emergens), така и за очаквана бъдеща загуба или намалена печалба (lucrum cessans).

11. Жалбоподателят е този, който трябва да докаже, че имуществената вреда е резултат от твърдяното нарушение или нарушения. Жалбоподателят трябва да представи съответните документи, за да докаже, доколкото е възможно, не само съществуването, но и размера или стойността на вредите.

ИСКАНЕ,

Искането е: 1 - за възобновяване на делото или; 2 – признаването му за съдебна грешка със съответните последици! 3 – изчистване на името ми от съдебните регистри на комунистическите съдилища! 4 – Възмездие за имуществените и неимуществени вреди, материални и нематериални! 5 – Наказване на виновните длъжностни лица според НК и във връзка с посоченото горе!

ЛИПСВА ДАВНОСТ ЗА ДЕЙСТВИЯ, ПРОИЗВЕДЕНИ ОТ ВЛАСТ, КОЯТО Е НЕЗАКОННА И НЕЛЕГИТИМНА, УПРАЖНЯВА “ПРАВОТО” НА ПРЕСТЪПЕН ПРИЕМНИК НА НЕЛЕГИТИМНИ ОРГАНИ НА УПРАВЛЕНИЕ И АДМИНИСТРАЦИЯ – Приложение.

Засегнати чрез действие или бездействие са текстове от:

1 - **З**аконът за **О**тговорността на **Д**ържавата и **О**бщините за **В**реди, (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 30 ОТ 11.04.2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.) В сила от 01.01.1989 г. - **п**ричинени на **г**ражданите. **ЗОДОВ/ПГ**

Обн. ДВ. бр.60 от 5 Август 1988г., изм. ДВ. бр.59 от 9 Юли 1993г., изм. ДВ. бр.12 от 9 Февруари 1996г., доп. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.92 от 10 Ноември 2000г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.33 от 21 Април 2006г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.17 от 6 Март 2009г., изм. и доп. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 11 Декември 2012г.

"*Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при, или по повод изпълнение на административна дейност.*"

ЛИПСА НА ДАВНОСТ

Няма давност за извършено от лица, които към момента продължават да упражняват престъпната си и криминална, често асоциална дейност срещу законите и които частично се преодоляват

и пренебрегват. Също, ако са пенсионирани – тези се осигуряват за прослужено време и което е същото време, на тяхната престъпна или криминална дейност (обяснено). По такъв начин, докато получават пари, тези ще са безсрочно отговорни към извършеното от тях с аргумента, че действието или бездействието им, не може да ги осигурява по стаж по време след престъпления, които са считани за извършени в прослужено време и с пределно ясна цел. Давността отпада за лица, които ще получават суми като част от пенсията на извършителите след тяхната смърт. Тези пари са грешни, неприемливи и водят към съучастие. Давност липсва за лица, които са административно свързани с подчинените си (Р а з д е л II - *Престъпления по служба Чл. 285. Длъжностно лице, което съзнателно допусне подчинено нему лице да извърши престъпление, свързано със службата или работата му, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното престъпление.*), по същия начин според текста горе.

ВЪЗМЕЗДНО УВРЕЖДАНЕ - Липсва давност за причинено трайно увреждане, което е възмездно и с необходимата тежест висящо над личността особено, когато се направи постъпка към възстановяване на доброто име.

БЕЗСРОЧНИ РЕШЕНИЯ - Опитите за прикриване и съучастие в престъпления по време или след техния завършек като процес, не могат да предизвикат давност с цел избягване от отговорност. Особено пък това важи при Решения с безсрочен характер и при които, не е описано друго, освен тяхната безсрочност. В случая важи искането във Възмездно Увреждане в случай, че се направи постъпка към възстановяване на **Доброто име**.

ОСПОРВАНЕТО – Под каквато и да било форма, оспорването срещу правото на възстановяване на доброто име, е ирационално и с крайна цел, която е избягване от отговорност. Втората цел е (освен избягване от отговорност) – продължаващо набеждаване или друго, с което е засегнато доброто име. Има ли цел и която се доказва като бягство от извършено престъпление (или продължаващо набеждаване), това е престъпна цел и с престъпни намерения в завършителната си част. Престъпните намерения, са добре организирани и се развиват в престъпна среда. Тяхната виталност и устойчивост, се осигуряват от престъпна среда. Оспорването може да осигурява прикриване в немаловажни случаи от които произтичат вредоносни последици с различни размери, това е срещу сигурността на държавата. Злоупотребата с идеалните цели, е престъпно действие предшествано от престъпни намерения. Действията по извършване на престъпните намерения, са съзнателно обосновани, без изключение.

ЗЛОУПОТРЕБА – Публично се злоупотребява с държавни средства с цел прикриване на извършено действие или бездействие, съучастно

към престъпна група или в сговор, или на лична основа при благоприятни условия, за развиване на престъпното намерение.

ВЪЗМОЖНОСТ – За съществуването на давност с изключване на мероприятие по задържане на престъпниците, е след тяхната смърт (насилствена или естествена), на съучастниците, наследниците (получаващи парични средства, виж горе). Това не оспорва възникването на Искове по изчистване на Доброто Име, напротив, исковете са задължителни при наличие на обоснован конфликт и който, ще бъде представен по съответния начин и ред за възбуждане на Наказателно или друго преследване към целта.

ЗАКОННОСТ – Липсата на Законна власт след 1992-ра година специално, довежда до рационалното искане произшествията на властта и която е незаконна, да бъдат обявени за нищожни и невалидни.

1. Дейците по осигуряване на произшествията чрез престъпните намерения (поименно), които чрез узурпиране на властта се възползват от нея, са изцяло виновни без характерната давност, която е за лица овластени по съответния Законов път при овластяване на частни лица с държавните отговорности.

2. Липсата на Конституционна Законност и която е пренебрегната чрез порочност на действието, следва да бъде възприето като акт на насилие срещу държавата. Действието от своя страна, се извършва в условия на липсваща, обективна законност и представлява не написаното от Законодателя след 1992-ра година, тъй като “този” се намира в актова незаконна среда и не може да твори каквито и да било закони, след тази дата.

3. Действията на престъпната власт, не отговарят на международните норми за законност и ред при извършването на служебни, административни и други функции, свързани с упражняването на власт, нейното осигуряване и задържане.

4. Случващото се в България от друга страна, изразява част от криминалната обстановка с насаждането на страх и несигурност, объркването на масите с плебс, съответно обгрижван със зрелища, страх и несигурност, от което се възползват “творчески бригади” по разграбване на българското богатство и което е – общонационално, собственост на децата, майките и бащите.

5. Давност няма за престъпления, извършени срещу личността и държавата.

Днес,
… … …
София

подпис: